

Japonsko s Robinem Heřmanem

Cestovatel: Robin Shoen Heřman | Rozpočet: 148 500 Kč | Volná místa: 0
Termín: 7.9.2013 - 18.9.2013

Odkaz: www.vypravy-s-cestovateli.cz/30-vyprava

Japonsko - země vycházejícího slunce

Japonsko, to je země, kde trávím hodně času pracovně i soukromě. Když mi ho trochu zbyde, snažím se prozkoumat všechna stará poutní místa, velké i docela zapadlé svátky a slavnosti, objevit ty nejodlehlejší horské lázně, místa, kde je možno jedinečným způsobem obdivovat proměnlivou krásu ročních dob a poetickou paměť krajiny. Zajímá-li vás Japonsko, přidejte se k naší nezapomenutelné výpravě.

--Robin Shoen Heřman

O cestovateli: Robin Shoen Heřman

- japanolog, mnich japonské buddhistické školy Tendai
- programový ředitel Česko-japonské společnosti
- velvyslanec města Kjóta pro kulturu a cestovní ruch

Badatel

Od svého původního zaměření, krajinné ekologie, zběhl v roce 1990 na FF UK, kde studoval japanologii a filosofii. Absolvoval specializační studijní pobyty na japonských univerzitách (starší japonské dějiny a estetika na Kjúšské Universitě ve Fukuoce, kanonická literatura tendaiského buddhismu na Kjótské universitě) i v buddhistickém semináři Eizan Gakuin (tendaiská liturgika). V letech 1995-2006 byl zaměstnancem Orientálního ústavu AV ČR (výzkumná témata "Kořeny japonské duchovní tradice" a "Estetika a mystika – příroda a přirozenost") a zároveň se věnoval pedagogické práci, ve které dle možností pokračuje i nyní.

Organizátor a popularizátor

Od r. 1994 je členem představenstva Česko-japonské společnosti (v letech 1997-2000 a podruhé od roku 2015 do současnosti stojí v jeho čele) a podílí se na organizaci nejrůznějších projektů souvisejících s japonskou kulturou (dramaturg festivalů, autor či spoluautor scénářů výstav, editor publikací, lektor přednášek a dílen apod.) a mezikulturní výměnou. Pravidelně též participuje na přípravě a realizaci dokumentárních filmů a televizních a rozhlasových pořadů věnovaných Japonsku a japonské kultuře, příležitostně publikuje články a rozhovory v novinách a časopisech. Je též spoluzakladatelem a programovým ředitelem festivalu japonského filmu a kultury EIGASAI.

Průvodce Japonskem – a terénní výzkumník

Po léta se rovněž snaží o to, aby lidé nejrůznějších pozic a zaměření (od ústavních činitelů až po programátory, duchovní a zahradníky) propadli jeho milovanému Japonsku.

Když má sám v Japonsku volno, nelituje času, potu a šrámů, aby prozkoumal všechna stará poutní místa, velké i docela zapadlé svátky a slavnosti, objevil ty nejdlehlší horské lázně, místa, kde je možno jedinečným způsobem obdivovat proměnlivou krásu ročních dob a poetickou paměť krajiny.

Nejintimnější vztah má však již třetí desetiletí s císařským Kjótem, s jehož životním rytmem a poetikou se kdysi ztotožnil. Tajemství Kjóta se snaží jeho návštěvníkům i lidem v zahraničí zvenčí přibližovat vůbec s největším západem. Snad i proto jej v roce 2016 kjótský starosta jmenoval Velvyslancem Kjóta pro kulturu a cestovní ruch...

Duchovní

Od poloviny 80. let se věnuje studiu mahájánového buddhismu. Mnišský výcvik, svěcení a esoterickou klausuru absolvoval v klášteře Enryaku-dži na hoře Hiei. V Japonsku se s chutí věnuje všem složkám klášterního života – od přípravy svátků a slavností a liturgického zpěvu, přes vaření, péči o farníky a představené, až po úklid a údržbu chrámových budov. V Čechách se systematicky snaží o zprostředkování japonských duchovních tradic zdejšímu člověku (vč. překládání klíčových kanonických spisů), jeho hlavním cílem je však obnova českého duchovního potenciálu jako takového, navrácení úcty k přirozené zbožnosti, požehnáním každodenního prostého života a kráse tajuplného světa. Angažuje se též v projektech zaměřených na duchovní a mezináboženský dialog.

Program výpravy

1. den – odlet z Prahy do Ósaky

Z Prahy z letiště Václava Havla odletíme do Paříže, kde přestoupíme do obřího Airbusu, s nímž překonáme více než deseti tisícikilometrovou vzdálenost mezi Evropou a Japonskem – a zároveň 8 časových pásem. Letíme na Východ – zeměkoule pod nohama se nám tudíž otáčí rychleji, než je zvykem. Po deseti hodinách v letadle (vzhledem k tomu, že je skoro pořád co jíst nebo na co se dívat, není to zas tak úmorné) je o 18 hodin víc – a tedy už neděle ráno.

1. noc a jídlo v letadle

2. den – Kjóto

Po důkladné imigrační prověrce se před námi otevře brána Kansaiského letiště – a my se poprvé nadechneme nefalšovaného japonského vzduchu, prosyceného vlhkostí a těžko identifikovatelnými vzrušujícími vůněmi.

Po síti mostů a mimoúrovňových dálnic nás autobus proveze z letištního umělého ostrova podél pozoruhodného umělého pobřeží, které unikátním způsobem ukusuje další a další čtvereční kilometry z moře, až do srdce tradičního Japonska, do císařské metropole **Kjóto**. Srdcem Kjóta tradičně býval císařský palác, jednoznačně nejhonosnější rezidencí je však **šógunský hrad Nidžó-džó** se sofistikovanými zahradami a malovanými posuvnými stěnami. Vzhledem k tomu, že císař pán je právě zaneprázdněn, uvítá nás v Japonsku místo něj Keiki, poslední člen slavné dynastie tokugawských šógunů, který se právě chystá vyhlásit v trůním sále hradu Nidžó konec období uzavřené země (sakoku), kdy byl cizincům pod trestem smrti zakázán vstup do země. Uf, ještě že jsme nepřijeli dřív! Takové štěstí se musí oslavit! Jaký div – v nejstarší kjótské **svatyni Macuo** se právě dnes koná **slavnost na oslavu sklizně**. Je patřičně rozverná – jak by také ne, když zdejší božstvo je i patronem výrobců sake! Nebudou samozřejmě chybět alegorická nosítka (jež v této svatyni natřásají, na rozdíl od ostatních svatyní, kde je to obvykle doména siláků, výhradně panny!), tradiční bubny, lampiony a zkrátka vše, co v Japonsku k takové příležitosti patří. Stylová večere na uvítanou.

2. noc v Kjótu

3. den – Severní Kjóto

Z hotelu vyrazíme hned ráno, abychom si užili oslnivý lesk jedné z nejslavnějších kjótských pamětihodností, **Zlatého pavilonu**, ještě v mladém slunci. Balzámem pro naše oslněné oči pak bude spočinutí ve stínu vonných cedrů s miskou tradičního šlehaného čaje v ruce. Blyštivou krásu vystřídá hypnotické kouzlo nejslavnější ze strohých **zenových zahrad**, umístěné v srdci **kláštera Rjóan-dži**, kde kameny obkroužené mechem a pečlivě uhrabané oblázky tajuplně naznačují cosi o vesmíru.

K návratu zpět na zem nám dopomůže střet s typicky japonským odvětvím stravovacího průmyslu a zábavy v jednom: **suši-jídlna s pásovým dopravníkem**, kde zadávání elektronických objednávek je zároveň veselou digitální hrou a pivo žíznicům načepuje robot...

A opět skok: i v 21. století jsou stále živé řemeslné tradice. Pýchou Kjóta je po staletí luxusní **brokáž ze čtvrti Nišidžin** – a my se pokusíme poodhalit roušku tajemství jeho výroby. Odpoledne budeme mít poprvé možnost podívat se na Kjóto z výšky a uvědomit si, proč se připodobňuje k rozevřené dlani, obkroužené horami. Z visuté terasy majestátního **chrámu Čisté vody (Kijomizu-dera)** je možno dodnes obdivovat přesné rozvržení ulic metropole, které ruka geniálního projektanta v roce 794 narýsovala tak, aby na každém místě ve městě člověka „očistil“ výhled na posvátné hory a občerstvoval svěží vánek, pro dobré síly, aby byla metropole nadobyčej přístupná a před silami zlými na věky chráněná...“ Kjóto je městem mnoha mystických úkazů, ale existuje jeden, na který si svorně touží sáhnout každý bez ohledu na duchovní orientaci. Jde o zázrak z masa a kostí, živoucí ztělesnění tradice kjótské exkluzivity – o bělostným pudrem nalíčené **maiko**, **učednice na gejši**. Povede se nám některé z nich se dotknout? Poháněni touto touhou vydáme se za soumraku do **čtvrti Gion**, nejslavnějšího centra tradičních čajoven... Stylová večere ve čtvrti Gion.

3. noc v Kjótu

4. den – Hrad Himedži a Hirošima

Aby se nám náhodou Kjóto nepřevedlo (mohu Vás nicméně ubezpečit, že mně se to za více než 20 let ještě nestalo), vydáme se na skok do úplně jiného Japonska. Naším prvním cílem bude nejslavnější japonský pevnostní **hrad Himedži-džó**, přezdívaný také Širasagi-džó neboli „hrad bílé volavky“ – patrně proto, že hlavní věž s nabílenými zdmi, která na Vás hledí z obálky každého druhého průvodce po Japonsku, připomíná vzlétajícího ptáka. Na místě nás ale čeká šok: tam, kde ještě nedávno stával Himedži-džó, žádný hrad není! Místo křehké volavky se nad městem tyčí obří tovární hala. To přece není možné – vždyť to byla památka UNESCO! Chcete přijít záhadě na kloub? Snadná pomoc: Jed'te s námi do Himedži!

V Himedži se pokusíme stopnout superexpres šinkansen, který sviští kolem více než třicetapadesáti kilometrovou rychlostí. Pokud se nám to podaří, doveze nás za necelou hodinku až do tragicky proslulé Hirošimy, kde se nám do morku kostí vpije neopakovatelná atmosféra magického památníku první jaderné katastrofy v dějinách lidstva.

Každý bez rozdílu pak určitě uvítá pohazení na duši v podobě **svatyně ostrova Mijadžima**. Přímo od Atomového domu, legendární stavby českého architekta Jana Letzela, jejíž torzo jako zázrakem přežilo v samém sousedství hypocentra, nás tam dopraví expresní loď – tedy pokud nebude hladina říční delty vzdutá natolik, abychom neprojeli pod některým z bezpočtu hirošimských mostů. Hned v přístavu nás uvítají krotcí jelínci – poslové božstev, jejichž ležérní olíznutí má podobnou účinnost jako skropení svěcenou vodou. Dovedete si představit, jak magický je svatý ostrov poté, co jej opustí poslední turista, slunce zmizí mezi útesy vnitřního moře a vzduch kolem Vás rozeznívají jen chrámové zvony a cvrkot cikád?

4. noc v Mijadžimě

5. den - Svatyně ostrov Mijadžima

Symbolem Mijadžimy – a zároveň jedním z nejpobulárnějších obrázků z Japonska – je nepochybně rumělková brána zdejší „**plovoucí**“ **svatyně Icukušima**, zaplavovaná za přílivu mořem. Díky noclehu na Mijadžimě budeme moci vidět bránu zaplavenou i odhalenou – a za odlivu si na ni dokonce dojít sáhnout! Abychom ale poznali Mijadžimu se vším všudy, musíme absolvovat i dech beroucí **cestu lanovkami** nad strmými horskými úbočími a minivýstup až na nejvyšší vrchol ostrova. Budeme-li mít štěstí, přijdou si nás tam prohlédnout rodinky proslulých **japonských opic** – ale i kdyby o nás nestály opice, výhled na čarokrásné střípky ostrůvků ve Vnitřním moři, jednom z nejmalebnějších moří světa, určitě bude stát za vynaloženou námahu.

A pak už trajektem hurá zpátky na pevninu, kde na vlastní kůži zakusíme, jaký je rozdíl mezi venkovským motorákem (kterým se také svezeme) a nejrychlejším šinkansenem, který nás vrátí zpět do našeho starého známého **Kjóta**. Po delikátních aristokratických večerech bychom si měli také jednou užít odvázanou atmosféru nefalšované **japonské hospody**, nemyslíte?

5. noc v Kjótu

6. den – Individuální program v Kjótu

V Kjótu už jsme jako doma, máme tedy jedinečnou příležitost uvolnit otěže přesně naplánovaného programu a dát prostor Vaším individuálním spádům – jedinou podmínkou je, abychom se všichni ve zdraví sešli na vydatnou večeři na průsečíku obchodních pasáží, které jsou naprosto ideálním místem pro nákup všech druhů dárků od tradičních i moderních dřevorezů přes prstové ponožky, slavné japonské nože z překládané oceli i kosmické keramiky až po čaje či sušené sěpie...

Nicméně pokud byste přece jen chtěli dát přednost programu organizovanému (což si samozřejmě budu pokládat za čest!), můžeme se společně vydat třeba na jihovýchodní okraj Kjóta, kde majestátní **klášterní komplex Tófuku-dži se spoustou zahrad**, každou úplně jinou (a také nejstaršími zachovanými chrámovými prevéty a lázní – to byste koukali!), sousedí se **svatyní božstva prosperity Inari**, jehož posly jsou posvátné lišky. U božské lišky to chce mít dobré každá japonská firma, o sponsoring proto svatyně nemá nouzi. Významný sponzor má právo nechat vytesat do svatyněové brány (pochopitelně ze zadu) jméno své firmy. Jak se to ale řeší, když má takových významných sponzorů svatyně několik desítek tisíc? Uvidíte!

Čtvrť Fušimi, které svatyně Inari taiša vévodí, je od pradávna jedním z nejvýznamnějších hospodářských center Kjóta. Je zde mimo jiné největší koncentrace **výroben tradičního sake** – některé z nich je možné navštívit, o sofistikovaném výrobním procesu se leccos dozvědět a hlavně: úplně čerstvé, ještě nefiltrované sake tu také ochutnat! O tom, že prestiž Fušimi není jen věcí historickou, svědčí i fakt, že právě zde má své ústředí společnost Kyocera, která je světově unikátním představitelem těch nejmodernějších „kosmických“ technologií – ne náhodou je právě z odvěkého Kjóta jen krůček do světa sci-fi...

6. noc v Kjótu

7. den – Hora Hiei

Jste připraveni? Myslíte, že už se dokážete stát alespoň na chvíli Japonci? Vše, s čím se v japonské kultuře a společnosti setkáváte, je na nejvyšší míru koncentrováno v jedné velmi vyhraněné oblasti – a sice ve světě buddhistických mnichů. Před námi je nejnáročnější zkouška z celého pobytu: Budete mít za úkol, sice jen na 24 hodin, ale za to se vším všudy a bez úlev, splynout s mnišskou komunitou jednoho z nejpřísnějších klášterů v Japonsku, proslulého **kláštera Enryaku-dži na posvátné hoře Hiei**. Ten z oblaku prastarých cedrů shlíží z jedné strany na Kjóto (které od starověku chrání od nájezdů zlých duchů ze severovýchodu) a z druhé strany na největší japonské **jezero Biwa**. Poslušní poutnické tradice, zdoláme strmý svah hory pěšky, budeme svědomitě recitovat mantry při esoterické liturgii s tajuplným ohnivým obětním obřadem, mlčky a v sedě na patách poctivě dojíme prostou klášterní stravu do posledního zrnka, nebudeme rušit řád tajemných zákoutí obývaných neviditelnými silami, ani si stěžovat na nekomfortnost klášterní dormitoře...

7. noc v klášterní dormitoři na hoře Hiei

8. den – Z kláštera do horských lázní pod sopkou Nasu

Probudit se uprostřed posvátných lesů **hory Hiei** je samo o sobě zážitkem – a když Vás navíc probudí úder na dřevěnou rybu v půl páté ráno a Vy ještě před snídaní stihnete nejen absolvovat **meditaci** v sedě (zazen) a ranní liturgii, ale také zamést chrámový dvůr a přilehlé cesty (což je ta vůbec nejtypičtější forma klášterní praxe), to už bude zážitek nepochybně nezapomenutelný...

Z nadoblačných klášterních hvozdů, kde se čas zastavil před 1200 lety, sklouzneme zpět do tepajícího Kjóta. Očištěnými smysly si prohlédneme futuristickou **budovu kjótského nádraží** a už tu bude opět náš přítel šinkansen a cesta až na daleký Severovýchod (Tóhoku), na **svahy činné sopky Nasu**. Po tréninku v klášteře nám čistě japonské ubytování v prastarém lázeňském útulku bude připadat jako úplná samozřejmost – a bez předsudků si užijeme nejen začernalou krásu jednoho z **nejstarších nepřetržitě fungujících lázeňských hostinců v Japonsku**, ale hlavně půvab sirných pramenů zasvěcených divotorným mocnostem. Vydřít-li ve vroucí vodě zanoření až po bradu dost dlouho, ucítíte, že do Vašeho těla vstupuje taková posvátná moc, že si poradíte snad s čímkoliv. Prvním zázrakem bude, že se s nahými domorodci v bazénku či v bavlněných kimonech při společné večeři hladce dorozumíte i bez znalosti místního dialektu... Servírovat se bude místní domácí kuchyně.

8. noc v lázeňské boudě

9. den – Objevování krásy hor

Abychom se v divotvorných pramenech dočista nerozpustili, vydáme se na obhlídku **horkých svahů vulkánu** – a kdo se na to bude cítit, může spolu se skupinou odvážlivců pokračovat po úzkém hřebenu větrného sedla na některý z dalších démonických vrcholů obklopen nedozírnými horskými panoramaty. Puchýře po horské túře nám samo sebou okamžitě vyléčí naše sirné prameny a posezení kolem ohniště bude opravdu zasloužené...

9. nocleh v lázeňské boudě

10. den – z hor do Tokia

Ráno naposledy zamáváme divotvorným japonským horám a čeká nás střelhitý přesun rovnou do samého středu nedozírné dvacetimilionové **tokijské aglomerace**. V duchu dobrých mravů samozřejmě nejprve zajdeme pozdravit císaře pána – přímo před branou **císařského paláce** pro nás bude připraveno i občerstvení, konečně zas jednou v západním stylu.

Po obědě nás čeká jedna ze zcela nenapodobitelných atrakcí – a sice druhý den **turnaje profesionálního sumó**. Při pohledu na uspořádání arény i postavy rozhodčích si okamžitě uvědomíme, že sumó není jen japonský národní sport, ale že je to zároveň i jeden z nejstarších dodnes živých svatýňových rituálů. Figurky zápasníků sumó, jež střeží několik tisíciletí staré hrobky dávných panovníků, by o tom mohly vyprávět. A proč vlastně jsou tihle v křehkém Japonsku naprosto anachroničtí obři považováni za vtělení božstev? Jak to, že jsou několika metrákové hory masa tak mrštné? Proč se do zápasíště metá sůl? A o co vlastně v sumó jde? Otázka stíhá otázku a před Vámi mezitím defilují stále prestižnější a prestižnější zápasníci až po samotné jokozuny.

Cestou z turnaje se možná stačíme ještě projít po exkluzivní **Ginze**, kde stovky pestrobarevných neonů osvětlují místa, kde jsou již několik desetiletí suverénně nejdražší pozemky na světě.

10. noc v Tokiu

11. den – Individuální program v Tokiu

Poslední den v Japonsku a poslední šance zažít ještě alespoň něco z těch stovek a tisíců zážitků, které jsme nestihli. Schválně, kdo dokáže ráno vstát ve čtyři a proniknout mezi št'astlivce, kteří budou legálně vpuštěni na **legendární dražbu obřích tuňáků v tržnici Cukidži**? Jste-li opravdu odvážní, můžete si zkusit udělat kolečko tokijským metrem v ranní špičce. Také jeden ze zážitků, na které se nezapomíná a věřte, že už se Vám nikdy to pražské nebude zdát plné...

Poslední den je **dnem na přání**. Uděláme, co bude v našich silách, abychom každému umožnili poznat takové Tokio, jaké chce. Tím Vaším Tokiem může být čtvrť elektroniky, čtvrť módních butiků, ale i čtvrť muzeí a galerií, čtvrť „závadové mládeže“ či čtvrť poutních chrámů. Můžete je poznávat ze země či z výšky, ale třeba i z lodi. A večer už hurá do plovoucího hostince, kde všichni s chutí zapijeme, že jsme se ve zdraví dostali až sem...

11. noc v Tokiu.

12. den – odlet z Tokia, přílet do ČR

Poslední východ slunce v Japonsku a už nás čeká přesun na letiště Narita. Náš Airbus se tak snaží, že je cesta do Paříže o 8 hodin kratší než cesta do Japonska. V Paříži Vás nepochybně zaskočí, jak málo je tam Japonců. Nechci strašit, ale v Praze to bude možná ještě horší... A toho zbytečného prostoru kolem. Nic nekvete, nic nevoní a k tomu všemu se vůbec nepotíte... Nejvyšší čas uvažovat o další cestě do Japonska. A tentokrát to vzít třeba od Okinawy...

Další informace

Rozpočet zahrnuje:

- letenky Praha – Paříž – Osaka, Tokio – Paříž – Praha včetně tax a poplatků
- veškerá doprava v Japonsku (vlastní autobus, vlaky šinkansen, lodě, lanovky, taxi atd.) s výjimkou individuálního programu (tedy den 6. a 11.)
- 10× ubytování ve dvoulůžkovém pokoji v atraktivních ubytovacích zařízeních (tradičního japonského i moderního západního typu)
- 9× plná penze (včetně tradičních večírků), 1× polopenze (fakultativní program v Tokiu)
- vstupy do všech navštívených objektů a zařízení (mimo individuální program 6. a 11. den), lázeňské poplatky
- nealkoholické nápoje během obědů a večeří (dle možností restaurace)
- spropitné
- služby českého průvodce a japanologa Robina Shoena Heřmana
- služby místního průvodce
- zákonné pojištění ve znění zákona 159/99 Sb.

Rozpočet nezahrnuje:

- cestovní pojištění (možnost příplatku)
- pojištění storna zájezdu (možnost příplatku)

Možno přikoupit:

- 1lůžkový pokoj – na vyžádání

Pojištění:

- pojištění Single Trip Optimal na 11–17 dnů – 1 820 Kč
- pro klienty nad 70 let platí pojistka Optimal s tarify Senior na 11–17 dnů – 2 910 Kč
- připojištění storna zájezdu – 3 750 Kč

(storno do 150 000 Kč, spoluúčast 20 %)

Pozn.: Připojištění storna je nutno objednat při podepsání smlouvy a uhradit s 1. zálohovou fakturou, aby smlouva o připojištění storna mohla být uzavřena v okamžiku objednání.

Organizátor výpravy:

Axamit Travel s.r.o.
cestovní kancelář

Strašínská 3205/11
100 00 Praha 10

tel.: +420 601 22 73 73

e-mail: info@axamittravel.cz

www.vypravy-s-cestovateli.cz
www.axamittravel.cz

IČO: 276 30 820
DIČ: CZ 276 30 820

O tom, jak zpracováváme vaše osobní údaje, se můžete [dočíst zde](#)

A o tom, že tato výprava je pojištěna podle zákona a naše cestovní kancelář má sjednáno zákonné pojištění [čtěte zde](#)